

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 10 december 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de examencommissie** ESL, hierna: verweerder, waarbij het verzoek om een vrijstelling voor het vrije keuzeonderdeel van de masteropleiding Ondernemingsrecht is afgewezen.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 7 oktober 2018 beroep ingesteld tegen de hierboven aangeduide beslissing van verweerder van 24 september 2018. Het college ontving het verweerschrift d.d. 29 november 2018.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 10 december 2018. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, voorzitter examencommissie, en, vicevoorzitter examencommissie.

II. Motivering

1. Appellant heeft verzocht om een vrijstelling voor het vrij keuzeonderdeel van zijn masteropleiding Ondernemingsrecht. Artikel 33, tweede lid van de OER masteropleiding Ondernemingsrecht 2018 bepaalt dat een vrijstelling voor het vrij keuzeonderdeel wordt verleend aan studenten die zijn toegelaten tot het mr.drs.-programma, na afronding van een bacheloropleiding aan ESL en na afronding van een masteropleiding aan ESE. Appellant neemt niet deel aan het mr.drs.-programma maar hij heeft wel een bacheloropleiding aan ESL afgerond in 2018, evenals een masteropleiding bij ESE in 2011.
Appellant beroept zich op het gelijkheidsbeginsel. Hij betoogt dat hem op inhoudelijke gronden dezelfde rechten zouden moeten toekomen bij de beoordeling van een vrijstellingsverzoek als deelnemers aan het mr.drs.-programma. Hij is van mening dat hij inhoudelijk gezien aan alle criteria voldoet om aanspraak te kunnen maken op een vrijstelling. Hij ziet niet in waarom een student die deelneemt aan een programma recht zou hebben op faciliteiten (zoals een vrijstelling), terwijl het enkele feit dat hij niet aan desbetreffend programma deelneemt hem die faciliteit zou ontnemen. Appellant betoogt dat hij als deeltijdstudent met een fulltime baan binnen drie jaar zijn bachelor Rechtsgeleerdheid heeft afgerond. Hij is bovendien sinds kort vader geworden. Zijn omstandigheden zijn net zo veeleisend als van mr.drs.-studenten. Appellant betoogt dat hij dezelfde studiedruk ervaart als mr.drs.-studenten. Hij verzoekt

om toepassing van de hardheidsclausule. Vrees voor precedentwerking ziet appellant niet, omdat zijn situatie niet vaak zal voorkomen. Hij spreekt van een individueel, specifiek geval.

Appellant merkt tot slot op dat afwijzing van zijn verzoek zal leiden tot ernstige studievertraging. Hij ervaart een praktisch probleem omdat hij dan drie middagen naar de EUR zal moeten komen, wat in de praktijk niet te combineren is met zijn werk. Van zijn werkgever heeft hij toestemming om twee middagen vrij te maken voor zijn studie aan de EUR maar niet drie middagen.

2. Verweerder betoogt dat appellant niet voldoet aan het vereiste dat hij mr.drs.-student is. Verweerder bestrijdt dat er sprake is van strijd met het gelijkheidsbeginsel. Er is volgens verweerder geen sprake van gelijke gevallen. Mr.drs.-studenten volgen in zes jaar tijd een dubbele bachelor en master in Economie en Recht. Appellant heeft zijn opleidingen achter elkaar gevolgd. Appellant heeft de twee studierichtingen derhalve niet tegelijkertijd gevolgd zoals mr.drs.-studenten. Dat geeft een andere studiedruk, aldus verweerder.

Wat betreft de specifieke studiefaciliteiten voor mr.drs.-studenten merkt verweerder op dat deze faciliteiten bedoeld zijn om het programma studeerbaar te maken voor de deelnemers. Er gelden voorwaarden om toegang te krijgen tot het programma. Appellant voldoet niet aan deze voorwaarden en heeft geen toegang gekregen tot het programma.

Verweerder ziet in casu geen aanleiding om de hardheidsclausule toe te passen. Deze clausule is bedoeld voor individuele gevallen en niet voor de situatie dat een student in algemene zin niet voldoet aan een gestelde voorwaarde in de OER. Toepassing van de hardheidsclausule zou in dit geval leiden tot precedentwerking in de zin van het verlenen van de vrijstelling voor zowel studenten die Economie en Recht combineren maar geen mr.drs.-student zijn als voor studenten die studies combineren van een ander Double Degree-programma maar tevens officieel geen deelnemers zijn aan dergelijke programma's. Verweerder wijst erop dat steeds meer studenten twee opleidingen volgen. Verweerder merkt tot slot op dat werk geen persoonlijke omstandigheid is waarmee bij de beoordeling van onderhavige kwestie rekening wordt gehouden.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Naar het oordeel van het college slaagt het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel niet. Het enkele feit dat appellant geen deelnemer is aan het mr.drs.-programma leidt ertoe dat er geen sprake is van gelijke gevallen. Het college neemt hierbij mede in aanmerking dat appellant zich ook niet in dezelfde studie-omstandigheden bevindt als deelnemers aan het mr.drs.-programma. Vaststaat dat appellant bedoelde opleidingen achter elkaar heeft gevolgd, waarbij appellant zijn masteropleiding Economie reeds in 2011 afrondde.

Naar het oordeel van het college heeft verweerder zich op goede en terechte gronden op het standpunt kunnen stellen om het beroep op de hardheidsclausule af te wijzen. Het college deelt met verweerder het standpunt dat werk en het hebben van een kind geen persoonlijke

omstandigheden zijn die hierbij in aanmerking behoren te worden genomen.

Ten overvloede voegt het college wel toe dat van de faculteit mag worden verwacht dat zij zich maximaal inspant om een zo passend mogelijke oplossing te vinden voor de door appellant geuite praktische problemen wat betreft zijn studie.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.